

תת"ע 10016/01/20 - מדינת ישראל נגד נדאל בכרי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10016-01-20 מדינת ישראל נ' בכרי
תיק חיצוני: 60250695008

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא נאיל מהנא
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יעל כהן
נגד
הנאשם נדאל בכרי ע"י ב"כ עו"ד צבי ויטקין

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה.

מבוא

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה בשכרות**, בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3), 39א ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), ו**נהיגה במהירות** בניגוד לתקנה 54א לתקנות התעבורה.

3. על פי הטענה העובדתית ביום 21.12.19 נהג הנאשם ברכב ובבדיקה של דגימת אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 424 מיקרוגרם, העולה על ריכוז של 240 מיקרוגרם שנקבע בתקנות.

בנוסף באותן הנסיבות נהג הנאשם ברכב בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בו מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש במהירות של 147 קמ"ש.

4. הנאשם זומן לדיון ליום 10.2.20 אולם בהעדר התייצבות מטעמו הוא נשפט בהעדרו והוטלו עליו העונשים הבאים: פסילה לתקופה של 24 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. כן נקבע בגזר הדין כי הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 03.05.20.

5. ביום 04.01.21, הוגשה בקשה זו שלפני, לפיה עותר המבקש לביטול פסק הדין.

טענות המבקש

6. לטענת המבקש, אמנם כתובתו הרשומה הינה בירושלים אולם הוא מתגורר בנתיבות מזה כשנה לאור עבודתו בתחום השיפוצים באזור הדרום.

7. המבקש טוען כי הוא חווה בשנה האחרונה הליך גירושין מורכב וקשה שהשפיע עליו הן מבחינה אישית והן מבחינה כלכלית.
8. המבקש מצוין כי הוא התבלבל בתאריך הדיון והתייצב בבית המשפט ביום 12.02.20, דהיינו יומיים לאחר המועד הקבוע, ואז נמסר לו כי הדיון בעניינו כבר התקיים וכי דינו נגזר בהעדרו.
9. עוד טוען המבקש כי הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין שכן גזר הדין שניתן בהעדרו קשה עד מאוד וימנע ממנו את יכולתו להתפרנס.

טענות המשיבה

10. לטענת המשיבה דין הבקשה להידחות. המבקש קיבל זימון לדיון לידי ובוחר שלא להתייצב.
11. המשיבה מציינת כי פסק הדין ניתן ביום 10.02.20, דהיינו לפני כשנה ועל אף שהמבקש מודה כי הוא התייצב ימים לאחר מועד הדיון וכי נמסר לו כי ניתן נגדו פסק דין בהעדרו הוא בחר לשבת בחיבוק ידיים והגיש בקשתו זו רק עתה בחלוף כשנה ממועד מתן גזר הדין.

דין והכרעה

12. סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב - 1982 קובע, כי:
- "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".**
13. לאמור, על המבקש בבקשה לביטול פסק הדין להוכיח אחת משתיים: שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או שקיימת לו הגנה טובה, עד כדי כך שהותרת גזר הדין על כנו תהווה עיוות דין.
14. הנאשם טוען, כי הוא התבלבל לגבי מועד הדיון וכי הסיבה לכך שלא הגיש את הבקשה לביטול פסק הדין במשך כשנה נבעה מסיבות כלכליות וכן עקב העובדה שהוא היה טרוד בהליך הגירושין שעבר.
15. לאחר ששקלתי טענות המבקש, לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. טענות מבקש לא נתמכו במסמכים ואף לא צורף להן תצהיר.
- נקבע בפסיקה כי אי התייצבות נאשם לדיון מחמת שכחה או אי הבנה אין בה כשלעצמה כדי להצדיק ביטול פסק הדין (רע"פ 2673/11 מיטל זימנר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.04.11)).
16. קבלת הבקשה יש בה כדי לאיין את סעיף 240(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב- 1982 ואת תכליתו; סעיף 240 קובע כי בעבירות תעבורה ניתן לראות בנאשם שזמן כדן ולא התייצב להמשך משפטו, כמי שמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום.
- עוד נקבע בפסיקה כי בתי המשפט לתעבורה עמוסים לעיפה, וקשה מאוד, מקום שנאשם זומן כדן, לאפשר באופן גורף וככלל הליכים מייגעים של הזמנה חוזרת על כל המשתמע (וראו גם רע"פ 8065/10 מלייב נ' ...)

מדינת ישראל (לא פורסם).

17. בענייננו, המבקש אשר לטענתו התייצב בבית המשפט יומיים לאחר מתן גזר הדין, בחר שלא להגיש אף בקשה לבית המשפט ובקשתו זו הוגש בשיהוי ניכר ללא כל הסבר מניח את הדעת. עם כל הצער שבדבר, אין בעובדה כי הנאשם היה מצוי בהליך גירושין בכדי להוות סיבה מוצדקת להגשת הבקשה לאחר כשנה ממועד שבו נודע לו על גזר הדין.
18. יתרה מזאת, לגופם של דברים, לא שוכנעתי, כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לנאשם עיוות דין המצדיק את ביטולו. הנאשם אמנם ציין כי מדובר בפסילה לתקופה ארוכה שיהיה בה בכדי לפגוע בפרנסתו, אולם הוא לא הצביע על טענת הגנה כלשהי כנגד האישום גופו.
19. לא זו אף זו, העונש שנגזר על הנאשם אינו מחמיר, נוכח חומרת העבירות לפיהן הוא נהג ברכב בשכרות גבוהה יחסית וכאשר הוא נהג במהירות מופרזת.

לסיכום

20. במכלול האמור לעיל, לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון ולא מצאתי כי ביטול פסק הדין דרוש על מנת למנוע עיוות דין ועל כן אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, כ' אדר תשפ"א, 04 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.